

Norma Revo SC-2 LN

Vi har igen fået besøg fra et af undertegnedes favoritmærker, Norma Audio. Denne gang er det forforstærkeren fra Revo-serien, hvorfra jeg tidligere har haft mulighed for, at lytte til flere produkter, og slægtskabet fornægter sig ikke.

Forforstærkeren hedder SC-2 LN, og er et rent linjetrin, men som med alle de andre Revo modeller, så er der mulighed for, at udbygge den. Og faktisk vil jeg kalde SC-2 for lidt af en schweizer-kniv eller "multi-tool", for der er ligeledes masser af muligheder for tilpasning til det system, den skal spille i. Udseendet er det velkendte, lækre design med de runde former på siderne og bagsiden, og hvor fronten smyger sig over i en perfekt overgang med top- og bundpladerne, som er lavet i det samme lækre, smedede aluminium. SC-2 blev til denne test leveret i sort, og jeg synes ikke, at det yder den høje finish retfærdighed på samme måde, som de produkter jeg har set i naturligt aluminium, men det sorte kabinet er bestemt mere diskret. Fronten er præget af stort display, samt fem knapper til betjening, og det giver ikke helt den samme "Pagani"-fornemmelse som man har med de andre forstærkere i Revo-serien. Kigger man inden i SC-2, så er det kun to tredjedele af kabinettet, der er fyldt op, men det er til gengæld fyldt i flere lag, med separate kredsløb på glasfiberprint til højre og venstre kanal ovenover hinanden. Foran dem finder man - under et indvendigt svøb - strømforsyning og kredsløb til logikken. Den ekstra plads indvendigt kan udbygges med en intern D/A-konverter à la den man også finder i Norma's digitale produkter i Revo-serien, samt et kredsløb til multikanal afspilning. Det er også muligt, at montere RIAA-moduler direkte på printene til de to kanaler.

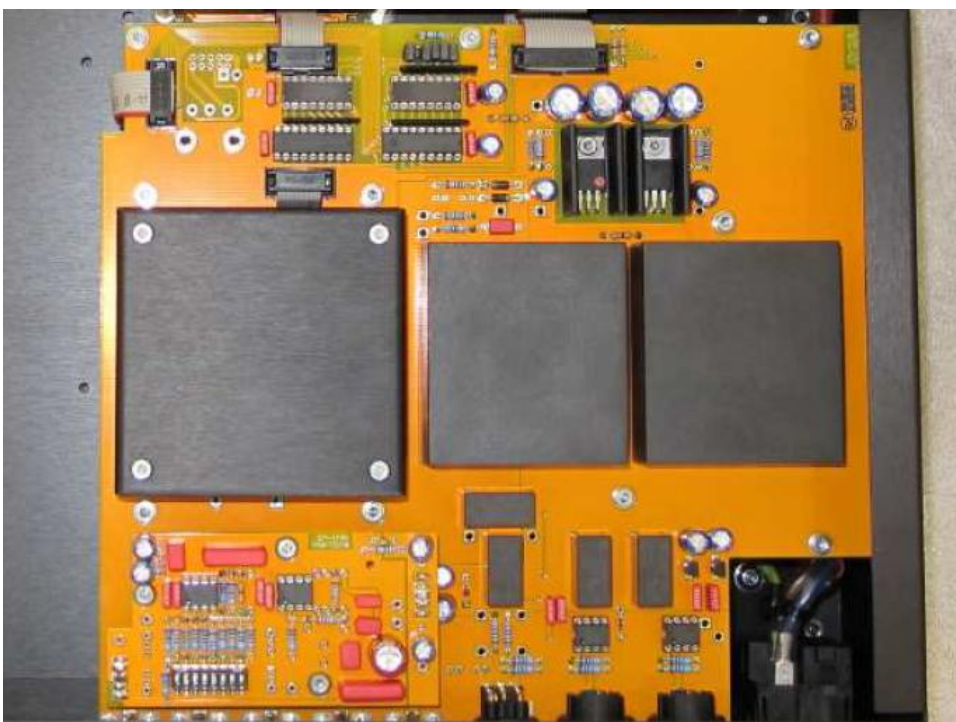
På bagsiden finder man de ekstra slots til indbygningsmodulerne samt en række lækre stik monteret i to rækker til de respektive kanaler. Der er to balancerede indgange, som konverteres indvendigt, og dette kan undre mig lidt da SC-2 faktisk er balanceret internt og har balancerede udgange?! Den ubalancerede udgang får også sit signal direkte fra det balancerede signal i fase, uden ekstra kredsløb... den helt rigtige måde at gøre det på. Strømforsyningen er meget konservativt dimensioneret, og består af en ringkernetrafo på 110 VA og 15 små ladelytter med en samlet kapacitet på 33.000 HF, og separate reguleringer til de to kanaler og logikken. En meget speciel ting ved SC-2 er dens volumenkontrol, som er en "step-ladder" eller sagt på en anden måde, inddelt i faste trin, som der skiftes mellem ved hjælp af relæer. Det lyder rigtig lækkert, når der skrues på volumen... klik, klik, klik, klik derudaf, mens lydstyrken ændres. Det kan dog slås fra, så relæerne kun skifter når man trykker på og slipper knappen. En anden speciel ting er, at volumenkontrollen sidder før de forstærkende kredsløb, hvilket er gjort for, at SC-2 kan benyttes både aktivt, og passivt uden ekstra forstærkning. Sidstnævnte giver især mening med digitale kilder med højere output.

Revo SC-2 LN er som sagt meget alsidig, og kan sættes op via en menu, hvor man blandt kan sætte gain separat for hver indgang, skifte mellem passiv og aktiv forstærkning, og mange andre ting, som vil kræve en hel separat artikel at beskrive.

Lytteindtryk

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at Norma Revo SC-2 LN også er en af de bedste forforstærkere, jeg nogensinde har lagt ører til. Og den er helt i liga med Vincent SA-T7 som er reference i lytterummet. Men de to er alligevel forskellige, og griber tingene an på hver sin måde. Men jeg kan ikke sige, at den ene er bedre end den anden, bare anderledes... SC-2 har en meget neutral og mere direkte klang, faktisk lidt tør på den gode måde, a la det man kender fra Mark Levinson. Men det betyder ingenlunde, at den er kedelig at lytte til, for der er masser af engagement og indlevelse i musikken. Man bemærker det nok mest i basområdet, som er usædvanlig stramt og præcist, med masser af detaljer og dynamik, men sammenlignet med Vincent, så savner jeg dog lidt mere nuancering og niveau.

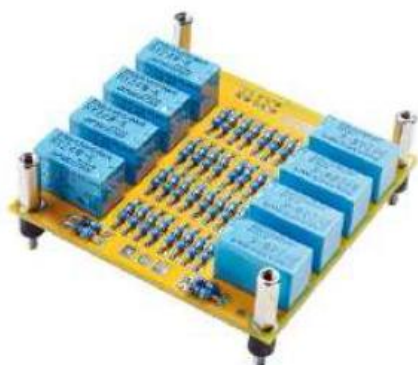
I mellemtoneområdet får man det hele serveret på allerbedste og mest naturlige vis; der er en helt fænomenal fornemmelse af nærvær og præsens fra de udøvende, og lydbilledet er meget stort med masser af plads i alle 3 dimensioner. Placeringer og fornemmelsen af rum og perspektiv ind i lydbilledet er fantastisk

god, a la det jeg kender fra Vincent'en, og adskillelsen mellem sanger og kor er også super god. Ligeledes fremstår detaljer lige end anelse tydeligere end jeg er vant, og på plader med Q-sound får man fornemmelsen af, at SC-2 har usædvanligt godt styr på faseforhold i musikken. Jeg fik faktisk lidt af en aha oplevelse med en gammel Madonna opsamling "The Immaculate Collection", som er mixet med Q-sound. Jeg har aldrig tilskrevet denne plade de store audiofile egenskaber, og huskede den mest som hård, udynamisk og lidt kedelig i lyden. Men ovenpå en podcast om Madonna ville jeg lige have en genlyt... og jeg må nok sige, at jeg blev noget overrasket over de detaljer der lå som Q-sound på denne plade. Tingene fløj rundt om ørerne på mig, og bevægede sig helt ud til sidevæggene i lytterrummet, som jeg også har oplevet det med Roger Waters' Amused to Death. Og der skal ikke herske tvivl om, at Revo SC-2 behersker denne disciplin i særlig høj grad, for da jeg skiftede tilbage til Vincent'en, så oplevede jeg ikke helt den samme, nærmest ultimative præcision fra denne plade. Og det fortsætter videre op i de højeste frekvenser, hvor man får fornemmelsen af en silkeblød diskant med masser af luftighed og en fuldstændig ubegrænset oplevelse af musikken. Dog er dette område også mindst lige så afslørende, og på førnævnte Madonna plade kunne man ikke undgå at opleve lidt af denne hårdhed, jeg kendte til. Ved skift til Vincent opleves det mere tilgivende.

Med Revo SC-2 er der i det hele taget sindssygt meget hul igennem, og man får et fantastisk indblik i musikken med et væld af meget tydelige detaljer og en fantastisk dynamik, uanset genre og kvalitet af indspilningerne. Som tidligere

nævnt, så kan Revo SC-2 køre både passivt og med aktiv forstærkning, og her var det meget tydeligt, at stærke signalkilder så som CD klarede sig fint uden ekstra forstærkning - faktisk kunne jeg ikke høre nogen forskel! - mens mere svage kilder som vinyl nød rigtig godt af det ekstra "skub" den interne forstærkning gav. Uden denne blev oplevelsen af vinyl noget flad, og savnede både krop og tyngde i musikken. Men så snart den aktive forstærkning blev slået til, så var der ingen forskel at spore mellem analoge og digitale kilder. Jeg har ikke testet den "indbyggede" RIAA i denne omgang, da det er samme modul, som sad i Revo IPA-140, da jeg testede denne. Men der skal ikke herske nogen tvivl om, at det er en god RIAA, om end det næsten altid er et (lille) kompromis, når man indbygger RIAA eller lign. i en forstærker. Så den skal mere ses som en god option, hvis vinyl ikke er ens primære medie.

Konklusion

Med Norma Revo SC-2 LN har jeg til dels måtte sluge en lille kamel, for jeg har før påstået, at der ikke fandtes en bedre forforstærker end Vincent SA-T7 under 100.000,- kroner. Men det er der med SC-2, som bestemt gør nogle ting bedre end Vincent'en. Men omvendt gør Vincent'en også andre ting bedre end SC-2. Til gengæld kan Revo SC-2 tilpasses ens setup på helt fænomenal vis, og det er

her at udtrykket "Schweizer-kniv" kommer ind billedet, for der er næsten uanede muligheder for, at tilpasse niveauet på de enkelte signalkilder, og meget mere. Norma Revo SC-2 LN er til gengæld også dobbelt så dyr som Vincent SA-T7, og giver lydmæssigt ikke det ekstra i forhold til merprisen. Men da det udelukkende er på ydelsen, at jeg vægter min vurdering, så skal den have udnævnelsen "Editors Choice" med. Og så vil jeg lade det være op til den enkelte at vurdere, om de ekstra opsætningsmuligheder Revo SC-2 giver, er de ekstra penge værd. Men faktum er, at den sammen med Vincent SA-T7 er bedre end langt dyrere forforstærkere, jeg har lagt ører til!

Specifikationer

- Princip: Forforstærker, passiv/aktiv forstærkning
- Gain: 17,5 dB aktivt, 0 dB passivt
- Dimensioner: 43 x 11 x 36,5 cm (B x H x D)
- Vægt: 15 kg

Pris: Kr. 40.000,-.

Riaa-modul: Kr. 2850,-

Multikanal-modul: Kr. 10.000,-

DAC-modul: Kr. 14.500,-

Forhandler

High End Stereo

Web: www.highend-stereo.dk

Mail: info@highend-stereo.dk

Tlf: 9396 0150

Reference-udstyr

- Pladespiller: Michell GyroDec SE, Reed 3P
- Pickup: Benz Micro Ebony TR, Goldring Legacy
- Stepup/Riaa: Ortofon ST-80SE, Vincent PHO-700
- CD-afspiller: McIntosh MCD500
- Streaming: Audiophile 2
- Forstærkere: Vincent SA-T7, Norma Revo PA 150
- Højtalere: Audiovector SR6 Avantgarde II
- Kabler: SilverSonic AirMatrix RCA, SilverSonic Q10, SilverSonic D-75, AM USB
- Strømfiler: Isotek Syncro, PS Audio Dectet
- Tilbehør: Sound InVision paneler, SoundSmith EZ-mount

Lytterum

Lytterummet er rektangulært, lige under 20 m². Højtalerne spiller på tværs af rummet med ½ meter til bagvæggen og over 1 meter til sidevæggene. Højtalere og lytteposition udgør en ligebenet trekant, med 2 meter på hver led. Rummet er dæmpet med absorbenter og diffuserende paneler.